

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2010 r. — ArcelorMittal España przeciwko Komisji

(Sprawa T-399/10)

(2010/C 301/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ArcelorMittal España, SA (Gozón, Hiszpania) (przedstawiciele: A. Creus Carreras i A. Valiente Martin, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1, 2, 3 i 4 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona ArcelorMittal España, S.A.;
- tytułem żądania ewentualnego, zniesienie grzywny nałożonej na ArcelorMittal España, S.A.;
- oraz, także tytułem żądania ewentualnego, obniżenie wysokości grzywny nałożonej na ArcelorMittal España, S.A.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności art. 1, 2, 3 i 4 decyzji Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/38.344 — Stal sprężająca, w której Komisja uznała, że skarżąca i inne przedsiębiorstwa naruszyły art. 101 TFUE, a także art. 53 porozumienia EOG poprzez uczestnictwo w ciągłym porozumieniu lub uzgodnionych praktykach w sektorze stali sprężającej na rynku europejskim bądź na szczeblu krajowym lub regionalnym. Ponadto skarżąca wnosi o zniesienie lub obniżenie nałożonej na nią grzywny.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła podstawowe prawo do rozpoznania sprawy przez bezstronny sąd przewidziane w art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności („EKPC”) oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ grzywna została nałożona przez organ administracji, który posiada jednocześnie kompetencje w zakresie prowadzenia dochodzenia i wymierzania sankcji.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błędy przy obliczaniu grzywny, wobec czego grzywna nałożona na skarżącą jest zbyt wysoka.

Po trzecie utrzymuje ona, że Komisja błędnie uznała, że skarżąca wywierała decydujący wpływ na działalność spółek Emesa i Galycas przed grudniem 1997 r.

Po czwarte twierdzi ona, że Komisja bezprawnie odmówiła częściowego zwolnienia skarżącej z grzywny na podstawie pkt 23 komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r. ⁽¹⁾, mimo że skarżąca przedstawiła rozstrzygające dowody dotyczące czasu trwania i wagi naruszenia, a zatem spełniła przesłanki określone tamże.

Skarżąca podnosi wreszcie, że Komisja błędnie zastosowała „szczególne podwyższenie grzywny ze względu na efekt odstraszający” przewidziane w pkt 30 wytycznych Komisji w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. ⁽²⁾, wobec czego grzywna nałożona na skarżącą została bezprawnie podwyższona o 20 %.

⁽¹⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3)

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2010 r. — Villeroy & Boch — Belgium przeciwko Komisji

(Sprawa T-402/10)

(2010/C 301/85)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Villeroy & Boch — Belgium (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i J. Blockx)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona Villeroy & Boch Belgium N.V./S.A.;
- posiłkowo, obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji Europejskiej C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39092 — Instalacje sanitarne, dotyczącej naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE na rynku armatury, kabin prysznicowych i ceramiki sanitarnej.

Podstawą skargi są zarzuty dotyczące:

- naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, a także utrwalonego orzecznictwa, poprzez błędne przyjęcie, że popełnione zostało jedno, ciągłe naruszenie;
- naruszenia wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE obowiązku uzasadnienia przez to, że uzasadnienie dotyczące stwierdzenia, iż popełnione zostało jedno, ciągłe naruszenie jest niewystarczające i obciążone błędami;
- naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do domniemanego uczestnictwa skarżącej w przypisywanym jej naruszeniu na rynku belgijskim, a także braku dowodów na to, że skarżąca uczestniczyła w rzeczonym naruszeniu na rynku belgijskim;
- naruszenia zasady nulla poena sine lege wynikającej z art. 49 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasady proporcjonalności kary do winy wynikającej z art. 49 ust. 3 w związku z art. 48 ust. 1 karty, przez to, że skarżącą i jej spółkę macierzystą obciążono solidarną odpowiedzialnością za zapłatę grzywny, a także naruszenia art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
- błędnego obliczenia wysokości grzywny, a mianowicie dokonano przy uwzględnieniu okoliczności, które nie miały związku z zarzucanym skarżącej naruszeniem;
- naruszenia art. 41 karty poprzez nieuzasadnioną odmowę obniżenia grzywny ze względu na przewlekłość postępowania;
- naruszenia art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 poprzez błędne ustalenie wysokości grzywny w stosunku do wagi naruszenia oraz błędne określenie „czynnika odstrasżającego”, a także brak proporcjonalności grzywny w sensie absolutnym.

Skarga wniesiona w dniu 10 września 2010 r. — Justice & Environment przeciwko Komisji

(Sprawa T-405/10)

(2010/C 301/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Justice & Environment (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: P. Černý, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych środków, obejmujących decyzje Komisji 2010/135/UE i 2010/136/UE oraz odpowiedź Komisji C(2010) 4632.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2010/135/UE ⁽¹⁾ i 2010/136/UE ⁽²⁾ w sprawie wprowadzenia do obrotu żywności i paszy produkowanych z genetycznie zmodyfikowanego ziemniaka, oraz decyzji C(2010) 4632, w której Komisja oddaliła wnioski o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej złożony przez skarżącą zgodnie z tytułem IV rozporządzenia nr 1367/2006 ⁽³⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Skarżąca twierdzi, że przy wydaniu decyzji 2010/135/UE i 2010/136/UE Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne w rozumieniu art. 263 TFUE oraz swoje obowiązki wynikające z art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE ⁽⁴⁾. Według skarżącej zaskarżone decyzje są sprzeczne z niektórymi ogólnymi zasadami prawa Unii. Uważa ona, że dokonana przez Komisję ocena ryzyka była wewnętrznie sprzeczna, że Komisja dokonała nieprawidłowej interpretacji art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE, wreszcie, że nie wzięła ona pod uwagę niektórych dowodów i nie uwzględniła zmiany przepisów. Skarżąca wskazuje także, iż poprzez zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktu ziemniaczanego zmodyfikowanego genetycznie decyzja Komisji 2010/136/UE narusza również rozporządzenie nr 1829/2003/WE ⁽⁵⁾.

Skarżąca podnosi ponadto, że decyzja Komisji C(2010) 4632 jest niezgodna z prawem, gdyż oddalając złożony przez skarżącą wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej utrzymuje ona niezgodność z prawem zaskarżonych decyzji wskazanych powyżej. Co więcej, skarżąca uważa, że Komisja uchybiła zasadzie dobrej administracji wymiaru sprawiedliwości i nie spełniła ciężącego na niej obowiązku należytego zbadania dowodów na etapie podejmowania decyzji w ramach postępowania administracyjnego, ponieważ nie rozpatrzyła w należyty sposób argumentów przedstawionych przez skarżącą we wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2010/135/UE z dnia 2 marca 2010 r. dotycząca wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktu ziemniaczanego (*Solanum tuberosum* L. linii EH92-527-1) zmodyfikowanego genetycznie w celu zwiększenia zawartości amylopektyny stanowiącej składnik skrobi (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1193), Dz.U. 2010 L 53, s. 11

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/136/UE z dnia 2 marca 2010 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady paszy produkowanej z genetycznie zmodyfikowanego ziemniaka EH92-527-1 (BPS-25271-9) i przypadkowego lub technicznie nieuniknionego występowania ziemniaka w produktach żywnościowych i innych produktach paszowych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 1196), Dz.U. 2010 L 53, s. 15

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty, Dz.U. 2006 L 264, s. 13

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG, Dz.U. 2001 L 106, s. 1

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, Dz.U. 2003 L 268, s. 1